

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/12/2018
Identifikačné číslo spisu: 6314206307
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Příbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6314206307.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): Q. F., nar. XX. V. XXXX, bytom F., zastúpený JUDr. Ivanom Kotlebom, advokátom, Kukučínova 18, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, Nám. L. Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti stanoviska žalovaného zo 6. mája 2014, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/127/2014-81 z 23. novembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/127/2014-81 z 23. novembra 2017 z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením č.k. 24S/127/2014-81 z 23. novembra 2017 Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd, alebo správny súd“), podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu z dôvodu, že bola neprípustná, vzhľadom na to že „stanovisko žalovaného zo 6. mája 2014“ zaznamenané v Zápise z pracovného rokovania, nie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v rámci všeobecnej správnej žaloby proti rozhodnutiu alebo opatreniu orgánu verejnej správy. Žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti „rozhodnutia a postupu Okresného úradu Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov“, konkrétne „stanoviska Okresného úradu Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov zo 6. mája 2014“, v ktorom žalovaný konštatoval, že pri projektovaní registra nového stavu PPÚ Jasenie bol zo strany správneho orgánu, ako aj zhotoviteľa, dodržaný procesný postup a podmienky hodnotovej primeranosti nových pozemkov definované v § 11 Zákona o pozemkových úpravách (zákon č. 330/1991 Zb.) a tvrdil, že boli porušené jeho základné občianske práva - konkrétne právo vlastnícke. Žiadal, aby súd napadnuté „rozhodnutie“ Okresného úradu Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP a žiadnemu účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žaloba bola odmietnutá

2. Z odôvodnenia správneho súdu vyplýva, že správny súd predovšetkým skúmal, či žalobcom označené „stanovisko žalovaného zo 06.05.2014“ je takým správnym aktom vydaným orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktoré je v zmysle ustanovení SSP možné považovať za „rozhodnutie“ (podľa § 3 ods. 1 písm. b/ SSP rozhodnutím orgánu verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumie správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka) alebo či ho je možné považovať za „opatrenie“ (podľa § 3 ods. 1 písm. c/ SSP opatrením orgánu verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumie správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté) a či toto „stanovisko žalovaného zo 06.05.2014“ podlieha súdnemu prieskumu postupom podľa ustanovení SSP. Správny súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že „stanovisko žalovaného z 06.05.2014“ nepodlieha súdnemu prieskumu, keďže ho je možné považovať za taký správny akt orgánu verejnej správy, ktorý nemá povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby (žalobcu), resp. nemá povahu opatrenia, ktorým môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby (žalobcu) dotknuté, a preto žalobu s poukazom na § 98 ods. 1 písm. g/ SSP odmietol ako neprípustnú.

3. Z administratívneho spisu správny súd zistil, že pracovné stretnutie konané 06.05.2014 na Okresnom úrade Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, sa uskutočnilo za účelom prerokovania podnetu žalobcu doručeného žalovanému 09.04.2014, v ktorom vyjadril „námietky“ k pozemkovým úpravám, konkrétne uviedol, že zistil rozdiely medzi jednotlivými parcelami vo Výpise z registra pôvodného stavu a nového stavu, pričom žiadal, aby mu boli vymenené niektoré parcely označené konkrétnym spôsobom na konkrétnom mieste, t.j. nesúhlasil s vymeraním a umiestnením niektorých parciel. Z administratívneho spisu i z písomného vyjadrenia žalovaného pritom vyplýva, že vo veci Projektu pozemkových úprav v k.ú. Q. (PPÚ Jasenie) postupoval vtedajší príslušný orgán štátnej správy (Obvodný pozemkový úrad Brezno - ďalej len „OPÚ Brezno“) v administratívnom konaní spôsobom, ako je stručne uvedený v bodoch 4 a 5 tohto uznesenia krajského súdu. Z administratívneho spisu ďalej vyplýva a táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi konania sporná, že OPÚ Brezno doručil žalobcovi 13. októbra 2010 ako účastníkovi konania o pozemkových úpravách Výpis z registra pôvodného stavu, proti ktorému žalobca mohol podať námietky v zákonom stanovenej lehote (do 30 dní od jeho doručenia) podľa § 10 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb., avšak žalobca takéto námietky nepodal. Register pôvodného stavu (ďalej len „RPS“) v k.ú. Q. OPÚ Brezno schválil následne rozhodnutím z 1. februára 2011. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že OPÚ Brezno žalobcu pozval na prerokovanie návrhov na umiestnenie nových pozemkov a žalobca vyplnil na Obecnom úrade Jasenie príslušný dotazník. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobcovi bol 16. júla 2012 doručený text Zásad pre umiestnenie nových pozemkov, proti ktorému návrhu mohol opäť žalobca podať námietky a to s poukazom na § 11 ods. 23 zákona č. 330/1991 Zb. v lehote 15 dní od obdržania tohto návrhu. Žalobca námietky nepodal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je zrejme, že „námietky“ proti pozemkovým úpravám uvedené v podnete žalobcu doručenom žalovanému 9. apríla 2014 nie sú námietkami podanými podľa zákona č. 330/1991 Zb. (§ 10, resp. § 11 ods. 23). Následne bol návrh Zásad zverejnený verejnou vyhláškou v čase od 12. júla 2012 do 27. júla 2012, oznámenie o platnosti Zásad bolo zverejnené na úradnej tabuli v čase od 20. novembra 2012 do 5. decembra 2012. V administratívnom spise sa nachádzajú zápisnice z prerokovania umiestnenia nových pozemkov so žalobcom z 15. apríla 2013 a 24. apríla 2013. Dňa 11. decembra 2013 bol žalobcovi doručený Výpis z rozdeľovacieho plánu vo forme Umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu v Projekte pozemkových úprav Jasenie, proti ktorému žalobca podal v stanovenej lehote námietky doručené Okresnému úradu Brezno 23. decembra 2013, ktorý listom z 12. februára 2014 (doručeným žalobcovi 18. februára 2014) žalobcu pozval na prejednanie námietky proti Výpisu z rozdeľovacieho plánu, ktoré sa uskutočnilo na Obecnom úrade Jasenie 27. februára 2014. Z predmetného prejednania námietok žalobcu bol vyhotovený Zápis, ktorý je súčasťou administratívneho spisu a z ktorého jednoznačne vyplýva, že vlastník súhlasí s novým návrhom a považuje námietku za vybavenú. Zo Zápisu vyplýva aj skutočnosť, že žalobca ako vlastník súhlasil aj s neprimeranosťou v hodnote pozemkov. Žalobca na znak súhlasu predmetný Zápis vlastnoručne podpísal dňa 27. februára

2014. Prílohou Zápisu je grafická príloha umiestnenia nového stavu. Z uvedeného nesporne vyplýva, že námietka žalobcu proti Rozdeľovaciemu plánu a Výpisu z rozdeľovacieho plánu bola vybavená, a preto Okresný úrad Brezno nebol povinný postupovať podľa § 13 ods. 5 zákona č. 330/1991 Zb., t.j. nebol povinný predložiť námietku žalobcu na rozhodnutie nadriadenému orgánu (žalovanému). Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že „námietky“ proti pozemkovým úpravám uvedené v podnete žalobcu doručenom žalovanému 09. apríla 2014 nie sú ani námietkami, o ktorých by bol povinný žalovaný rozhodnúť v zmysle § 13 ods. 5 zákona č. 330/1991 Zb.

4. Krajský súd mal za to, že pracovné rokovanie zvolané žalovaným na deň 6. máj 2014 na základe predmetného podnetu žalobcu doručeného žalovanému 9. apríla 2014 bolo teda len neformálnym stretnutím, na ktorom zúčastnené subjekty prezentovali svoje stanoviská. Konkrétne Okresný úrad Brezno vo svojom stanovisku zaznamenanom v Zápise zo 6. mája 2014 vyhodnotil procesný postup v konaní o pozemkových úpravách v PPÚ Jasenie, pričom rekapituloval podrobne celý postup podľa jednotlivých etáp a to konkrétne vo vzťahu k žalobcovi. V Zápise bolo ďalej zaznamenané stanovisko zhotoviteľa k návrhom žalobcu v priebehu konania o pozemkových úpravách, ako aj k jeho námietkam uvedeným v predmetnom podnete. Napokon bolo v Zápise zaznamenané stanovisko žalovaného, ktoré je predmetom žaloby a v ktorom žalovaný konštatoval, že „po preskúmaní celej spisovej dokumentácie, procesného postupu a stanoviska zhotoviteľa, tunajší úrad konštatuje, že pri projektovaní registra nového stavu PPÚ Jasenie bol zo strany správneho orgánu, ako aj zhotoviteľa dodržaný procesný postup a podmienky hodnotovej primeranosti nových pozemkov definované v § 11 Zákona o pozemkových úpravách. Námietka vlastníka proti PPÚ Jasenie bola pri prerokúvaní so združením, za účasti vlastníka, vybavená 27. februára 2014“. Zo Zápisu napokon vyplýva, že žalobca nemal záujem vyjadriť sa písomne do zápisnice a túto odmietol podpísať.

5. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd uviedol, že je zrejmé, že Zápis zo 6. mája 2014, ani stanovisko žalovaného v ňom zaznamenané, nie je správnym aktom orgánu verejnej správy, ktorý by mal povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach žalobcu, nie je ani správnym aktom, ktorý by bol formálne označený ako rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré by zakladalo, menilo, zrušovalo alebo deklarovalo práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu a nie je ani takým správnym aktom orgánu verejnej správy, ktorý by bolo možné považovať za opatrenie orgánu verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu priamo dotknuté. Nejedná sa teda o žiadny správny akt, ktorým by bolo alebo mohlo byť zasiahnuté do vlastníckeho práva žalobcu tak, ako to tvrdí v žalobe. V preskúmanom prípade je predmetné „stanovisko žalovaného zo 6. mája 2014“ (zaznamenané v Zápise z pracovného rokovania) len púhym vyjadrením názoru na priebeh a výsledky administratívneho konania (konania o pozemkových úpravách v k.ú. Q.), ktoré prebehlo (a už bolo aj právoplatne ukončené) podľa zák. č. 330/1991 Zb., t.j. jeho rekapituláciou bez toho, aby sa v dôsledku vyslovenia tohto stanoviska a jeho uvedenia do písomného Zápisu z pracovného rokovania zo 06.05.2014, akýmkoľvek spôsobom zmenilo právne postavenie žalobcu, alebo zasiahlo do jeho práv.

6. Správny súd pre úplnosť, vzhľadom na aplikáciu ustanovení SSP na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, t.j. pred 1. júlom 2016 (§ 491 ods. 1 a 2 SSP) uviedol, že ustanovenia SSP uplatnené na toto konanie, nie sú v neprospech žalobcu. Ani v prípade aplikácie ustanovení OSP úč. do 30. júna 2016 (t.j. v čase podania žaloby) by žalobca nebol v konaní úspešný, pretože podľa § 244 ods. 1 OSP úč. do 30. júna 2016 v správnom súdnictve preskúmavali súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, pričom podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumeli rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. V preskúmanom prípade o takéto rozhodnutie nejde, keďže žalobca žiadal žalobou preskúmať zákonnosť „stanoviska žalovaného zo 6. mája 2014“, ktoré tak, ako už bolo uvedené v bode 12 tohto uznesenia správneho súdu, nie je možné považovať ani za „rozhodnutie“, ani za „opatrenie“ orgánu verejnej správy a vyjadrením stanoviska orgánom verejnej správy (žalovaného) v Zápise z pracovného stretnutia zvolaného na základe podnetu žalobcu, počas

ktorého bol zrekapitulovaný postup orgánov verejnej správy v predchádzajúcom administratívnom konaní vedenom podľa zákona č. 330/1991 Zb. a žalovaný v ňom následne skonštatoval, že „zo strany správneho orgánu, ako aj zhotoviteľa PPÚ Jasenie bol dodržaný procesný postup a podmienky hodnotovej primeranosti nových pozemkov definované v § 11 Zákona o pozemkových úpravách“, a teda nešlo o konanie o opravnom prostriedku alebo o námietkach podaných žalobcom ako účastníkom konania postupom podľa zákona č. 330/1991 Zb., nemohlo byť zasiahnuté do subjektívnych práv žalobcu, t.j. ani do jeho vlastníckeho práva.

7. Vzhľadom na to, že z ustanovenia § 32 ods. 1, 2 SSP vyplýva, že v konaní v správnom súdnictve sú účastníkmi konania žalobca, žalovaný a ďalší účastníci, pričom žalovaným je orgán verejnej správy určený týmto zákonom, a teda v prípade všeobecnej správnej žaloby podľa § 180 ods. 1 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba a ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie, správny súd v záhlaví uznesenia uviedol ako žalovaného Okresný úrad, odbor opravných prostriedkov Banská Bystrica, ktorý vydal „stanovisko zo 6. mája 2014“, ktorého zákonnosť žiadal žalobca touto žalobou preskúmať.

8. Záverom správny súd uviedol, že z administratívneho spisu navyše vyplýva, že žalobca sa na pracovnom rokovaní zvolanom žalovaným za účelom prejednávania jeho podnetu týkajúceho sa procesu pozemkových úprav PPÚ Jasenie zúčastnil, čo vyplýva z Prezenčnej listiny z pracovného rokovania konaného 6. mája 2014 na Okresnom úrade Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, ktorá tvorí prílohu Zápisu z pracovného rokovania, ktorý žalobca podľa poznámky na Zápise nechcel podpísať. Žalobca kópiou tohto Zápisu, v ktorom bolo o.i. zaznamenané žalobcom namietané „stanovisko žalovaného zo 6. mája 2014“ k postupu orgánu verejnej správy v konaní podľa zákona č. 330/1991 Zb. disponoval, a teda je zrejmé, že predmetné stanovisko žalovaného mu bolo oznámené dňa 6. mája 2014. Z ustanovenia § 181 ods. 1 SSP vyplýva, že fyzická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, a preto ak žalobca podal žalobu dňa 17. júla 2014, nebola v tomto prípade ani dodržaná dvojmesačná lehota na podanie správnej žaloby, pričom podľa § 181 ods. 4 SSP zmeškanie tejto lehoty nemožno odpustiť. Pre úplnosť správny súd uvádza, že aj podľa predpisu účinného v čase podania žaloby (§ 250b ods. 1 OSP účinného do 30.06.2016) bola na podanie žaloby stanovená rovnaká, t.j. dvojmesačná lehota (od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni), pričom zmeškanie lehoty rovnako nebolo možné odpustiť. Z uvedeného vyplýva, že aj v prípade, ak by bolo možné považovať „stanovisko žalovaného zo 6. mája 2014“ uvedené v Zápise z pracovného rokovania zo 6. mája 2014 za „rozhodnutie“ alebo „opatrenie“ orgánu verejnej správy, boli by splnené podmienky pre odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. d/ SSP z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

II.

9. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalobca (kasačný sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

10. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že krajský súd porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia vecí a žalobu nezákonne odmietol.

11. Sťažovateľ v súvislosti s nesprávnym procesným postupom krajského súdu uviedol, že súd zjavne porušil ustanovenie § 56 ods. 3 SSP, tým, že nedoručil žalobcovi vyjadrenie žalovaného s jeho prílohami, čím žalobcovi súd znemožnil aby ako účastník konania uskutočnil jemu patriace procesné práva. Žalobca mal za to, že ak by mal právo vyjadriť sa k vyjadreniu žalovaného vrátane jeho príloh po porade s kvalifikovanými osobami, je veľmi pravdepodobné, že krajský súd by celú vec inak právne posúdil a jeho žalobu by neodmietol.

12. Nesprávny procesný postup podľa žalobcu tkvie aj v tom, že krajský súd v uznesení sp. zn. 24S/127/2014-37 z 30. septembra 2014 nesprávne poučil žalobcu v tom smere, aby vady žaloby odstránil (t.j. aby tak urobil on osobne, čo takto aj žalobca pochopil a vykonal) a predložil plnomocenstvo pre advokáta. Žalobca uviedol, že správne mal byť žalobca krajským súdom poučený tak, že je potrebné, aby sa v tomto konaní nechal právne zastúpiť advokátom a ten aby následne odstránil krajským súdom tvrdené vady žaloby a nemal ich odstraňovať žalobca sám konajúc v tiesni, strese a časovom tlaku. Doplnenie vyhotovil žalobca sám 13. októbra 2014, obsah doplnenia žaloby sa stal základom pre uznesenie, hoci úkon nebol urobený advokátom a preto naň súd nemal podľa sťažovateľa prihliadať. Právne zastúpenie advokátom bolo podľa v tom čase platnom a účinnom ustanovení § 250a OSP obligatórne.

13. Sťažovateľ ďalej uviedol skutočnosti, ktorými poukázal na nesprávny postup orgánov verejnej správy, dôsledkom ktorého správny súd nesprávne právne vec posúdil. Sťažovateľ tvrdil, že žalovaným doručený výpis z registra pôvodného stavu zo 4. októbra 2010, ktorý bol riadne schválený, bol správnym orgánom, resp. komisiou zriadenou obvodným pozemkovým úradom svojvoľne zmenený a to tým, že komisia odsúhlasila zmenu druhov pozemkov z ostatnej plochy na lesné pozemky a trvalé trávne pozemky (str. 2 Zápisu) Týmto nezákonným postupom správneho orgánu sa podľa sťažovateľa výrazne zmenila hodnota pozemkov, s ktorými vlastníci vstupovali do pozemkových úprav. Následne bol vlastníkom zaslaný už iba list z 9. júla 2012 s textom zásad pre umiestnenie nových pozemkov. Tým, že správny orgán znovu nepredložil vlastníkom tento aktualizovaný RPS na pripomienkovanie podľa § 10 ods. 2 zákona, odňal žalobcovi právo podať proti údajom v aktualizovanom RPS podľa § 10 ods. 2 zákona námietky. Ak správny orgán zmenil druhy pozemkov v RPS, bol povinný predložiť zmeny v RPS vlastníkom, čo však neurobil.

14. RPS je podľa sťažovateľa nejasný a zmätočný, aktualizovaný RPS už obsahuje jednoznačné určenie jednotlivých druhov pozemkov, avšak toto znenie RPS nebolo vlastníkom predložené na pripomienkové konanie podľa § 10 ods. 1 zákona. Proces pozemkových úprav pokračoval s podkladom, ku ktorému sa vlastníci ani žalobca nemali možnosť vyjadriť, a ktorý ich znevýhodňoval v porovnaní so znením RPS, ktorý im bol doručený, čím boli uvedení do omylu a podvedení. Správny orgán prinajmenšom v prípade žalobcu menil druhy pozemkov bez súhlasu vlastníkov a združenia účastníkov pozemkových úprav. Túto skutočnosť je správny orgán povinný podľa ustanovenia § 23 ods. 1 písm. a/ zákona prerokovať so združením účastníkov pozemkových úprav, následne podľa výsledku prerokovania správny orgán rozhodne o ich schválení, resp. upovedomení toho, kto podal námietku podľa § 101 ods. 6 zákona o výsledku prerokovania námietky. K ďalšiemu porušeniu zákona došlo podľa sťažovateľa tým, že nebola správnym orgánom dodržaná dikcia § 13 zákona o schválení rozdeľovacieho plánu vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu, kedy došlo v rozpore so zákonom k schváleniu predstavenstvom združenia účastníkov pozemkových úprav. Sťažovateľ zároveň poukázal na skutočnosť, že vzhľadom na nové pozemkové úpravy nemá prístup na niektoré jemu pridelené pozemky a prístup na ne je nútený zabezpečovať si prostredníctvom polície.

15. Ďalej sťažovateľ uviedol, že nesprávnym a nezákonným postupom správneho orgánu bol ukrátený na svojich majetkových právach a zároveň utrpel majetkovú ujmu. Novým vymeraním vzniklo sťažovateľovi iba 43,18% ornej pôdy v porovnaní s pôvodným stavom, pričom orná pôda je najbonitnejším druhom pozemkov. Druhým rozmerom je skutočnosť, že daň z nehnuteľností je cca 7x vyššia pri ostatnej ploche v porovnaní s ornou pôdou, v dôsledku čoho žalobca platí vyššiu daň z nehnuteľnosti za menej hodnotnú (neproduktívnu) pôdu. Taktiež poukázal na komplikácie ďalšieho užívania novej parcely č. 2646, ktorá je zanedbaná ale ráta sa s jej využitím ako ornou pôdou, náklady na jej premenu však bude musieť znášať sťažovateľ a tiež poukázal na komplikácie s navrhovanou parcelou č. 2608, ktorá je predelená historickým múrikom, čo znehodnocuje a znemožňuje značnú časť tým, že bude na svoje účely nevyužiteľná.

16. Sťažovateľ v súvislosti s nesprávnym právny posúdením veci uviedol, že krajský súd vychádzal z toho, že žalobca žiadal žalobou preskúmať zákonnosť stanoviska žalovaného zo 6. mája 2014, čo

žalobca pripisuje doplneniu žaloby z 13. októbra 2014, avšak opätovne poukázal na to, že toto doplnenie vykonal samotný žalobca a nie jeho právny zástupca. Žalobca uvádza, že napadol celý proces komasačných úprav, čo vyplýva aj z názvu žaloby. K vyššie uvedenému sťažovateľ uvádza, že súd sa nezaoberal so žalobcom v žalobe uvedeným podaním na Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (ďalej len „MPRV SR“) a okolnosťami podstatnými práve vo vzťahu k otázkam, ktoré sa stali dôvodmi pre odmietnutie žaloby. Sťažovateľ pred pracovným rokovaním konaným 6. mája 2014 podal na MPRV SR písomné námietky k pozemkovým úpravám na svojich parcelách žiadosti o opravu chýb, avšak MPRV SR jeho námietkam nevyhovelo. Sťažovateľ mal za to, že odpoveď z ministerstva mu došla po dni jeho vydania, t.j. po 20. máji 2014 a žalobu podal 17. júla 2014, čím podľa názoru sťažovateľa bola lehota na podanie žaloby zachovaná. Žalobca lehotu na podanie žaloby nerátal, tak ako správny súd od 6. mája 2014, ale od 20. mája 2014. Sťažovateľ z opatrnosti uviedol, že sa domáhal v zmysle vtedy platného a účinného § 247 OSP preskúmania zákonnosti celého postupu správneho orgánu v správnom konaní. Odpoveď MPRV SR považuje žalobca za spôsobilý predmet súdneho prieskumu podľa § 244 ods. 3 OSP.

III.

17. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním doručeným súdu 3. apríla 2018, v ktorom uviedol, že sa plne stotožňuje s právnym názorom správneho súdu a žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle § 461 SSP zamietol.

18. Žalovaný súhlasil s názorom, že predmetné stanovisko zo 6. mája 2014 nepodlieha súdному prieskumu, keďže ho je možné považovať za taký správny akt orgánu verejnej správy, ktorý nemá povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach žalobcu. Predmetom sporu je podľa žalovaného stanovisko žalovaného správneho orgánu, ktoré bolo vyhotovené do zápisnice z neformálneho stretnutia zúčastnených strán. K odpovedi MPRV SR z 20. mája 2014, žalovaný uviedol, že z obsahu odpovede vyplýva, že sa jednalo o reakciu na podanie žalobcu, v ktorom vyjadroval svoj názor na konanie Okresného úradu Brezno. MPRV SR konštatovalo, že nedisponuje kompetenciou vo vzťahu ku konaniu o námietkach v procese PPÚ Jasenie, nakoľko vykonáva len metodický a legislatívny dohľad.

19. Rovnako sa žalovaný nestotožnil s názorom sťažovateľa, že okrem vyjadrenia k žalobe mal byť sťažovateľovi zaslaný aj spisový materiál, ktorý žalovaný na konci svojho vyjadrenia k žalobe špecifikoval. Ustanovenie § 56 ods. 3 SSP tak, ako sa domnieva žalobca, sa podľa žalovaného v tomto prípade neaplikuje. Rozhodne nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a kontradiktórnosť konania bola podľa názoru žalovaného rovnako zachovaná. Žalovaný považoval za nutné poukázať na skutočnosť, že dokazovanie vykonáva správny súd, ktorý mal k dispozícii kompletný administratívny spis tak žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu, preto je polemika žalobcu o tom, ako by súd rozhodol, (žaloby by pravdepodobne neodmietol), ak by mal žalobca k dispozícii k vyjadreniu priložený spisový materiál, scestná.

IV.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Brezno 17. júla 2014 domáhal „opravy komasačných úprav pôdy“. Krajskému súdu bola žaloba postúpená Okresným súdom Brezno uznesením č.k. 5C/186/2014-31, keďže žaloba neobsahovala zákon stanovené náležitosti, správny súd vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby postupom podľa OSP, účinného v čase podania žaloby. Doplnením žaloby, doručeným správne súdu 15. októbra 2014 odstránil žalobca len niektoré vady žaloby, pričom uviedol, že žiada preskúmať „stanovisko Okresného úradu Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov zo 6. mája 2014“. Žalobca opakovane nesprávne označil žalovaného a nepredložil

plnomocenstvo na zastupovanie udelené advokátovi. Správny súd preto konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP. Proti uzneseniu správneho súdu podľa odvolanie žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu. O podanom odvolaní rozhodol Najvyšší súd SR rozhodnutím 5Sžo/9/2015 z 29. júna 2016 a predmetné uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Správny súd v ďalšom konaní postupujúc podľa SSP žalobu ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP odmietol.

22. Podľa § 2 ods. 1, 2 SSP

(1) V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

(2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

23. Podľa § 3 ods. 1 písm. a/, b/, c/ SSP na účely tohto zákona sa rozumie

a) administratívnym konaním postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov,

b) rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka,

c) opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

24. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 7 písm. b/, e/ SSP správne súdy nepreskúmajú

b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,

e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

26. Podľa § 32 ods. 1, 2 SSP

(1) Účastníkmi konania sú žalobca, žalovaný a ďalší účastníci, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Žalovaným je orgán verejnej správy určený týmto zákonom, ak tento zákon neustanovuje inak.

27. Podľa § 180 ods. 1 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

28. Podľa § 181 ods. 1 SSP fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

29. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

30. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/127/2014-81 z 23. novembra 2017, ktorým správny súd odmietol žalobu žalobcu, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté stanovisko žalovaného zaznamenané v zápise, rovnako aj odpoveď MPRV SR najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

31. V súvislosti so sťažnostným bodom, v ktorom sťažovateľ vytýkal, že mu správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, ako účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva, a to tým, že sa nemohol oboznámiť s prílohami vyjadrenia žalovaného k žalobe, uvádza kasačný súd nasledovné: Žalovaný si v predmetnej veci splnil svoju povinnosť uloženú súdom a v lehote určenej vo výzve správneho súdu predložil 28. novembra 2016 správne písomné vyjadrenie k žalobe a súčasne splnil svoju povinnosť podľa § 105 ods. 3 písm. c/ SSP, keď spolu s vyjadrením správne písomné vyjadrenie predložil administratívny spis orgánu verejnej správy druhého stupňa, ako aj administratívny spis orgánu verejnej správy prvého stupňa. V texte písomného vyjadrenia je špecifikovaný obsah administratívneho spisu názvami jednotlivých listín tvoriacich administratívny spis, z čoho je zrejmé, že sa nejedná o sťažovateľom tvrdených 22 príloh, ale o konkretizovanie jednotlivých dokumentov tvoriacich obsah administratívneho spisu v počte 22. Len na doplnenie, kasačný súd uvádza, že podľa § 81 a nasl. SSP účastníci konania, ich zástupcovia, majú právo nahliadať do súdneho spisu a jeho príloh a robiť si z neho výpisy a odpisy alebo žiadať, aby im bol takýto výpis alebo odpis vydaný, teda sťažovateľovi nič nebránilo sa s administratívnym spisom žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu oboznámiť, spraviť si výpisy a následne vec odborne prekonzultovať a tieto konzultácie zužitkovať v ďalšom konaní.

32. Pokiaľ sa týka namietaného nesprávneho poučenia v uznesení č.k. 24S/127/2014-37 z 30. septembra 2014, že sťažovateľ doplnil žalobu sám, bez porady s advokátom, nebol však súdom správne poučený, že si má najprv zvoliť advokáta a až ten má následne odstrániť správnym súdom vytýkané vady. Najvyšší súd po preskúmaní predmetného uznesenia, jeho výroku, ako aj jeho odôvodnenia má za to, že z odôvodnenia je zrejmý kompletný výpočet súdom vytýkaných vád žaloby, kedy vyzval žalobcu na odstránenie nasledovných vád: žalobca neoznačil úplne žalobcu, neoznačil úplne žalovaného, nevyjadril sa, v akom rozsahu toto rozhodnutie a postup napáda, neuviedol dôvody, v čom vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, neuviedol, aký konečný návrh robí, nepredložil plnomocenstvo pre advokáta. Uzneseniu krajského súdu je dostatočne jasné a zrozumiteľné a tvrdenie žalobcu je podľa odvolacieho súdu špekulatívne a neopodstatnené.

33. Sťažovateľ (právny zástupca sťažovateľa) si vo svojej argumentácii protirečí, keď tvrdí, že súd s jeho klientom, ktorý v čase podania doplnenia žaloby nebol obligatórne právne zastúpený, konať nemal. Správny súd uznesením č.k. 24S/127/2014-42 konajúc podľa § 250d ods. 3 OSP najprv konanie zastavil práve z dôvodu, že žalobca už raz bol vyzvaný na odstránenie tejto vady (doplnenie plnomocenstva) a napriek tomu vadu neodstránil v stanovenej lehote a zákon súdu neumožňuje žalobcu opätovne vyzývať na odstránenie vád podania, preto konanie zastavil. Žalobca doložil plnomocenstvo krajskému súdu 26. novembra 2014, následne sa 27. novembra 2014 odvolal proti predmetnému uzneseniu krajského súdu. Najvyšší súd žalobcovi vyhovel a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V kasačnej sťažnosti už žalobca naopak uvádza, že krajský súd nemal na doplnenie žaloby prihliadať, lebo žalobca nebol zastúpený advokátom. Ak by aj súd pripustil možnosť, že správny súd nemal so žalobcom konať, lebo nebol obligatórne právne zastúpený v čase podania žaloby a jej doplnenia a túto vadu, ako žalobca uvádza, nemožno odstrániť podaním samotného žalobcu, odvolací súd uvádza, že s ohľadom na ďalšie body odôvodnenia tohto uznesenia, by vyhovením kasačnej sťažnosti v tomto sťažnostnom bode, zrušením napádaného uznesenia a vrátením veci krajskému súdu na ďalšie konanie, nemohlo byť žalobcovi aj tak vyhovené a žaloba by bola, aj bez ohľadu na túto sťažovateľovu námietku, správne

zvoleným postupom krajského súdu opätovne odmietnutá.

34. V správnom súdnictve je právo na prístup k súdu vymedzené princípom generálnej klauzuly (§ 6 SSP) s negatívnou enumeráciou (§ 7 SSP), z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozhodnutia a postupy orgánov štátnej správy a územnej samosprávy podliehajú správne preskúmaniu zásadne bez ďalších vymedzení. Tieto správne orgány sú základom verejnej správy, a preto na to, aby ich rozhodnutia a postupy boli preskúmateľné v správnom súdnictve, zákon nevyžaduje splnenie ďalších kritérií. Nie je pritom rozhodujúce, ako sú tieto normatívne akty terminologicky označené, pretože okrem rozhodnutí môže ísť aj o opatrenia, dokonca aj o záväzné pokyny či záväzné stanoviská. V zmysle odporúčania Rady Európy Rec (89)8, ktoré upravuje dočasnú súdnu ochranu poskytovanú v správnych záležitostiach, „termín správny akt znamená v súlade s rezolúciou (77)31 o ochrane jednotlivca vo vzťahu k správnym aktom správnych orgánov každé jednotlivé opatrenie alebo rozhodnutie prijaté pri výkone správy verejným orgánom, ktoré priamo zasahuje do práv, slobôd alebo záujmov osôb“. Taktiež v náleze sp.zn. PL. ÚS 21/08 ústavný súd zdôraznil, že nie je podstatné to, ako je príslušný (individuálny) právny akt formálne označený (rozhodnutie, opatrenie, oznámenie, vyjadrenie a pod.), ale to, či svojimi účinkami smeruje ku konkrétnym adresátom práva, a zakladá im priamo alebo aj sprostredkované práva alebo povinnosti.

35. Sťažovateľ s odkazom na nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom poznamenal, že na žiadnom mieste žaloby neuviedol, že žiada preskúmať stanovisko žalovaného zo 6. mája 2014 a že k tomuto posúdeniu došlo súdom na základe doplnenia žaloby z 13. októbra 2014, teda podania urobeného samotným žalobcom, bez právneho zastúpenia a súd okrem iného nebral ohľad na žalobcom uvedenú odpoveď MPRV SR z 20. mája 2014, ktorá mala byť podľa žalobcu posudzovaná ako spôsobilý predmet súdneho prieskumu. Zároveň žalobca uviedol, že rátať dvojmesačnú lehotu na podanie žaloby od 20. mája 2014, čím by na rozdiel od lehoty rátanej súdom od 6. mája 2014 (stanovisko žalovaného), táto lehota zostala zachovaná. Kasačný súd má po preskúmaní ako napádaného stanoviska žalovaného zo 6. mája 2014 tak aj odpovede MPRV SR z 20. mája 2014 za to, že ani jedno z uvedených nie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu.

36. Z obsahu Zápisu zo 6. mája 2014 možno vyčítať, že Okresný úrad vo svojom stanovisku vyhodnotil procesný postup v konaní o pozemkových úpravách v PPÚ Jasenie, pričom rekapituloval podrobne celý postup podľa jednotlivých etáp, ďalej možno v zápise nájsť zaznamenané stanovisko zhotoviteľa - spoločnosti GEOplus, s.r.o. k návrhom žalobcu v priebehu konania a pozemkových úpravách, ako aj jeho námietkam uvedeným v predmetnom podnete. Následne bolo zaznamenané stanovisko žalovaného a záverom bolo zaznamenané, že žalobca nemal záujem sa písomne do zápisnice vyjadriť a odmietol predmetnú zápisnicu podpísať. Po preskúmaní stanoviska žalovaného zaznamenaného v zápise zo 6. mája 2014 súd konštatuje, že sa jedná iba o zosumarizovanie priebehu a výsledkov administratívneho konania. Kasačný súd má za to, že stanovisko, preskúmanie zákonnosti ktorého žiadal žalobca nie je možné považovať ani za rozhodnutie, ani za opatrenie orgánu verejnej správy a predmetné stanovisko nijakým spôsobom nezmenilo právne postavenie žalobcu a ani nezasiahlo do jeho práv.

37. Pokiaľ sa týka domáhania sa prieskumu odpovede MPRV SR z 20. mája 2014, sa kasačný súd prikláňa k názoru žalovaného, že z obsahu odpovede je zrejmé, že sa jedná iba o názor MPRV SR na postup Okresného úradu Brezno, pozemkový a lesný odbor. MPRV SR uviedlo, že nemá legitímnu príslušnosť, ani kompetencie na priame zasahovanie do konaní v prebiehajúcom procese PPÚ v k.ú. Q. a pristupuje k PPÚ z pozície orgánu metodického a legislatívneho dohľadu. Záverom odporučilo sťažovateľovi aby v budúcnosti v úradných rozhodnutiach venoval väčšiu pozornosť časti „poučenie“. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom sťažovateľa, že by odpoveď MPRV SR, bolo potrebné posúdiť ako také ďalšie rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti žalobcu alebo, ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu priamo dotknuté. Kasačný súd pripomína, že súdy podľa SSP nepreskúmajú akty orgánov verejnej správy, ktoré nie sú výsledkom výkonu verejnej správy a v ktorých absentuje vrchnostenský vzťah medzi orgánom verejnej správy a adresátom daného aktu.

38. Z dôvodov vyššie uvedených, kasačný súd nepovažoval za potrebné vyjadrovať sa k možnej včasnosti podania žaloby, kedy sťažovateľ uviedol, že rátať dvojmesačnú lehotu od datovania odpovede MPRV SR, teda po 20. máji 2014 a zároveň ani k ďalším bodom kasačnej sťažnosti napádajúcim samotné konanie a postup správneho orgánu.

39. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

40. Kasačný s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky sťažovateľa vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

41. O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

42. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e príпустný.